

Ikke engang juvelene blir spart

Storeveita og dens nærområde er et svært rikt naturområde – med et stort mangfold av fugler og insekter. Storeveita er planlagt å bli en elvepark i reguleringsplanen for Lilandsjordet nord – noe som medfører at de økologiske kvalitetene i stor grad vil ødelegges. Dagens kantvegetasjon vil fort bli erstattet av parkslirekne og andre fremmede arter, som en følge av den planlagte masseutskiftingen. Det mye brukte hjortetråkket, som man ser på bildet, vil trolig forsvinne. Foto: Gunvar Mikkelsen / FNF Hordaland.

Av Gunvar Mikkelsen, koordinator i Forum for natur og friluftsliv Hordaland, Pål Fidjestøl, fylkessekretær i Naturvernforbundet Hordaland, Lars Ågren, BirdLife Hordaland

Publisert: 07.09.24 13:00

Del

Man skulle tro at man i Norge hadde et system for å ta vare på de lokalt rikeste naturområdene. Skyldes det mangel på kunnskap, eller skyldes det rett og slett manglende vilje til å gjøre noe? spør naturvernere i sitt innlegg.

MENINGER

Man skulle tro at man i Norge hadde et system for å ta vare på de lokalt rikeste naturområdene – altså de områdene som er viktige for mange arter.

Tre illustrerende eksempler fra samme del av Bergen kommune viser at det har man ikke på langt nær. Kanskje skyldes det mangel på kunnskap, eller kanskje skyldes det rett og slett manglende vilje til å gjøre noe?

Det første eksempelet er de to store myrene i Postens reguleringsplan i Fleslandsmarka (planen Kokstaddalen). Her har politikerne – gjennom Postens reguleringsplan – godkjent at to store myrer, som er viktige for et vell av arter (både planter, insekter og fugler), skal behandles likt som resten av naturen i området – altså tilintetgjøres. Farvel til kysthumle, øyestikkere, myrklegg og gulspurv – for å nevne noen få.

Og farvel til sommerfuglen nettnellikfly, som i sommer ble funnet for første gang i Vestland fylke, nettopp i det aktuelle planområdet – sammen med en rekke andre sommerfuglarter.

Det tredje eksempelet er riktig nok ikke vedtatt helt enda, men det forrige planforslag sier sitt om hva vi kan ha i vente. Reguleringsplanen heter Brakehaugen boligområde og ligger mellom Birkelandsvatnet og Ytrebygdsvegen. Her spiller det tydeligvis ingen rolle om bekken som renner til Birkelandsvatnet har sump-, myr- og skogområder langs sitt løp – et våtmarksområde som er viktig for et vell av ulike insekter og dermed også for mange fugler – blant annet for sivspurven, som er en fåtallig hekkefugl i Bergen. Her skal det i stor grad bli boliger og park – der det i dag er et yrende bekkeløp. Farvel mjørdurt, sivpurv og gamle ospetrær.

Dette er bare tre lokale eksempler på en praksis som viser at til tross for et omfattende lovverk og byråkrati, så greier man tydeligvis ikke å skille mellom områder som helt åpenbart har stor verdi for arts mangfoldet lokalt, og områder som er mer ordinære. Arts mangfoldet – altså selve rikdommen – blir ikke et tema i konsulentrapportene – og kommunen selv ser ikke ut til å ta seg bryet med å sjekke områdene i felt. Dermed blir det heller ikke gjort plangrep som sikrer de aller viktigste leveområdene for artene.

Å ta vare på de lokale juvelene innenfor hvert planområde burde være en selvfølgelighet når vi vet at en femtedel av alle norske arter er å finne på rødlisten. I Bergen er situasjonen nå kritisk når det gjelder tap av artsrik lavlandsnatur – spesielt ser vi dette i de artsrike og frodige områdene i bydelene Ytrebygda og Fana.